

कार्पटः

वक्रितेजोभवः श्रीमान् गङ्गाकुक्षिपरिच्युतः ।
 तं कुमारं ततो जातं दृष्ट्वा सेन्द्रा मरुद्गणाः ।
 तदा क्षीरप्रदानार्थं कृत्तिकाः संन्योजयन् ।
 ताः क्षीरं तस्य देवस्य समयेन ददुस्तदा ।
 स्यादस्माकमयं पुत्रः ख्यातो नाम्नेति राघव ! ।
 अन्योन्यं पिबतस्तासां तनयस्य मुखानि षट् ।
 समभूवन् महाबाहो ! यन्मुखस्तेन विश्रुतः ।
 ततस्ता देवता ऊचुः कार्तिकेय इति प्रभुः ।
 पुत्रोऽयं जगति ख्यातो भविष्यति न संशयः” ।
 इति वाल्मीकीयराമായणम् ॥ * ॥ तत्पर्यायः महा-
 सेनः २ अरजन्मा ३ बडाननः ४ पार्वतीनन्दनः
 ५ खन्दः ६ सेनानीः ७ अपिभूः ८ गुहः ९ बाज
 लेयः १० तारकजित् ११ विश्राखः १२ शिखिवा-
 हनः १३ घाण्मातुरः १४ शक्तिधरः १५ कुमारः १६
 कौशदारणः १७ । इत्यमरः १।१।४१-४३ ॥ चाप्रोयः
 १८ दीप्तकीर्तिः १९ अन्मेयः २० मधुरकेतुः २१
 धर्मात्मा २२ भूतेशः २३ महिधार्दनः २४
 कामजित् २५ कामदः २६ कान्तः २७ सत्यवाक्
 २८ सुवनेश्वरः २९ शिशुः ३० श्रिघ्नः ३१ शुचिः
 ३२ चण्डः ३३ दीप्तवर्णः ३४ सुमाननः ३५ अमोघः
 ३६ अन्वः ३७ रौद्रः ३८ प्रियः ३९ चन्द्राननः ४०
 दीप्तशक्तिः ४१ प्रशान्तात्मा ४२ भद्रहृत् ४३
 क्रुटमोहनः ४४ बहोप्रियः ४५ पवित्रः ४६ माह
 वत्सलः ४७ कन्याहर्ता ४८ विभक्तः ४९ साहेयः
 ५० देवतीसुतः ५१ प्रभुः ५२ नेता ५३ नैगमेयः
 ५४ सुदुश्चरः ५५ सुव्रतः ५६ कलितः ५७ बाल-
 क्रीडनप्रियः ५८ खचारी ५९ ब्रह्मचारी ६० सूरः
 ६१ शरवणोद्भवः ६२ विश्वामित्रप्रियः ६३ देव-
 सेनाप्रियः ६४ वासुदेवप्रियः ६५ प्रियकः ६६
 इति वनपर्व ॥ गाङ्गः ६७ स्वामी ६८ द्वादशलो-
 चनः ६९ इतिजटाधरः ७० सिद्धसेनः ७१ शम्भु-
 तनयः ७२ देवसेनापतिः ७३ बालचर्यः ७४ कृक-
 वाकुभञ्जः ७५ महाबाजः ७६ युद्धरङ्गः ७७
 शिखिभञ्जः ७८ इति शब्दरत्नावली ॥ (पाव-
 कात्मजः ७८ । रुद्रसूनुः ७९ । षट्शिराः ८० ।
 दितिजाम्बकः ८१ । इति महाभारतम् ॥ * ॥)
 अस्य ध्यानम् । यथा ।
 “कार्तिकेयं महाभागं मयूरोपरिसंस्थितम् ।
 तप्तकाञ्चनवर्णं शक्तिहस्तं वरप्रदम् ॥
 दिभुजं शङ्खन्तारं गानाक्षरारधुषितम् ।
 प्रसन्नवदनं देवं सर्वसेनासमाहृतम्” ॥
 इति कार्तिकेयपूजापद्धतिः ॥
 कार्तिकेयप्रसूः, स्त्री, (कार्तिकेयं प्रसूते या । प्र +
 सू + क्तिप् । कार्तिकेयस्य प्रसूतां ।) दुर्गा । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 कार्तिकोत्सवः, षं, (कार्तिकेयां कार्तिकीपौर्णमास्यां
 भव उत्सवः । तत्सम्बन्धी तत्कर्त्तव्यः उत्सवो वा ।)
 कौमुदी । कार्तिकी पूर्णिमा । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 कार्पटः, षं, (कार्पट इव आकारोऽस्यस्य । कार्पट
 + ष् ।) जतु । जौ इति भाषा । कार्यी । इति
 हेमचन्द्रः ॥ दरवारी उमेदोयार इत्यादि पारस्य-

कार्पास

भाषा ॥ (कर्पट एव ! स्वार्थे ष्यण् । जीर्णवस्त्र-
 खण्डम् ॥)
 कार्पटिकः, षं, (कार्पटं अन्तस्त्वं वेत्ति इति कर्पटेन
 चरति इति वा । ठक् । कार्पटोऽस्यस्य वा ठन् ॥)
 मर्मवेत्ता । इति त्रिकाण्डशेषः । तीर्थसेवी ।
 इति काशीखण्डम् ॥
 (“सायं च तत्रैव वहिः सकुटुम्बस्तरोक्तले ।
 समावसत् कार्पाटिकैः सौऽन्यदेशागतेः सह” ॥
 इति कथासरित्सागरे ॥)
 कार्पथ्यं, स्त्री, (हृण्यस्य भावः । हृण्य + थ्यन् ॥)
 हृण्यता । तत्पर्यायः । दैन्यम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥
 (यथा, भगवद्गीतायाम् २ । ७ ।
 “कार्पथ्यदोषोपहतसभावाः
 पृच्छामि त्वां धर्मसंभूचेताः” ॥)
 कार्पासः, षं, स्त्री, (कार्पास एव स्वार्थे ष्यण् ॥) कर्पास-
 वृक्षः । कार्पास इति भाषा ॥ (अस्य पञ्चादिना
 सर्पदंष्टः पुरुषो नीरोगो भवति । इदानीं पञ्चा-
 दीनां व्यवहारक्रम उच्यते ।
 दंशानान्तरमेव दंष्टं पुरुषं सार्द्धदितोक्तक-
 परिमितः कार्पासपत्ररसः पाययितव्यः । अथ
 क्षतप्रदेशं विधौतं परिष्कृतञ्च विधाय तत्र पत्र-
 रसः प्रदेयः । क्षतस्थानोपरि च कार्पासपत्रैः
 प्रलेपो दातव्यः । एवं कृतेऽपि यदि शरीरस्य
 कश्चिदंशः स्मीतो भवेत् तदा तत्रैव रतपत्र-
 रसेन पेषयितव्यम् । आसुखात् प्रतिस्पदाददण्ड-
 मेवं कृते सर्पदंष्टः पुरुषः सुस्थो भविष्यतीति
 निश्चयः ॥)
 कार्पासं, त्रि, (कार्पासाः विकारे चययवे वा ष्यण्
 विष्वाद्यण् वा ।) कार्पासजातवस्त्रादि । तत्पर्यायः ।
 फालम् २ वादरम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । १२१ ॥
 (यथा, महाभारते २ । ५० । २४ ।
 “स्रष्ट्वां वस्त्रमकार्पासमाविकं मृदु चाजिनम्” ॥)
 कार्पासधेनुः, स्त्री, (दानार्थं कल्पिता कार्पासवस्त्र-
 निर्मिता धेनुः ।) दानार्थकार्पासादिनिर्मित-
 धेनुः । यथा ।
 होतोवाच ।
 “अथातः संप्रवक्ष्यामि धेनुं कार्पासिकोऽष्टप ! ।
 यत्प्रदाणाद्भरा यान्ति येन्द्रलोकमनुत्तमम् ॥
 विधुवे त्वयने पुण्ये युगादियहणे तथा ।
 यद्दुषीडास चोयास दुःखप्रारिहदंशे ॥
 पुण्ये ह्यायतने राजन् शुचिदंशे गवां गणे ।
 गोमयेनोपलिप्तायां दर्शानास्तीर्थं वै त्रिजान् ॥
 तन्मध्ये स्थापयेत् धेनुं वस्त्रमास्यानुलेपनैः ।
 नैवेद्यधूपदीपाद्यैः पूजयेच्च विमत्सरः ॥
 उत्तमां चतुर्भिर्भारैस्तदङ्गेन तु मध्यमा ।
 भारेण चाधमा प्रोक्ता वित्तश्रायं विवर्जयेत् ॥
 चतुर्थंशेन कृत्वा वै वस्त्रन्तु परिकल्पयेत् ।
 कर्त्तव्या रक्त्रष्टङ्केस्तु रजतचतुरसंयुता ॥
 नानाफलमया दन्ता रत्नगर्भसमन्विता ।
 इत्येवं सर्वसंपूर्णं कृत्वा अद्वासमन्वितः ॥
 आवाहयेत्तां कार्पासधेनुं मनैर्दिजातये ।
 दद्यादथ दर्भपाणिः प्रयतः अद्वासन्वितः ॥

कार्मुकं

पूर्वोक्तसु विधिः कार्यो दानमन्वपुरःसरः” ॥
 पूर्वोक्तविधिः कवयधेनुक्तविधिः ।
 “यथा देवगणः सर्वस्वया हीनो न वर्त्तते ।
 तथा मामुद्धरेद्देवि ! पाहि संसारसागरात्” ॥
 इत्यादिवराहपुराणे श्वेतोपाख्यानो कार्पासधेनु-
 माहात्म्यम् ॥
 कार्पासनासिका, स्त्री, (कार्पासस्य नासिका इव ।)
 तर्कुः । इति शब्दरत्नावली । टेको इति भाषा ॥
 कार्पासिका, स्त्री, (कार्पासी + कन् । तत्पटाप् ।)
 कार्पासी । इति शब्दरत्नावली ॥ (त्रि, कार्पा-
 साज्जातः । कार्पासनिर्मितम् । यथा गोः रामा-
 यणे ५ । ४६ । ५ ।
 “अवेद्यन्त जाङ्गलं जीर्णैः कार्पासिकैः पटैः” ॥)
 कार्पासी, स्त्री, (कार्पास + जातित्वात् डीप् । यदा
 कार्पासोऽस्यस्याः प्रचाद्यन् ततो डीप् ।) का-
 र्पासवृक्षः । कार्पास इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 बदरा २ तुण्डिकैरो ३ समुद्रान्ता ४ । इत्यमरः ।
 २ । ४ । ११६ ॥ पटदः ५ । इति रत्नमाला ॥
 सारिणी ६ चथा ७ तुला ८ गुडः ९ तुण्डके-
 रिका १० मरुद्भवा ११ पिचुः १२ बादरः
 १३ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । क्षन-
 दुग्धकारित्वम् । पित्तकफघ्नादाहश्रमभ्रान्ति-
 मूर्च्छांशान्शित्वम् । बलकारित्वञ्च । इति राज-
 निघण्टुः ॥ तत्पत्रगुणाः । वायुनाशित्वम् । रक्त-
 कारित्वम् । मूत्रवर्द्धकत्वम् । कर्णपिङ्गिकानाद-
 पूयाश्चावनाशित्वञ्च । तदीजगुणाः । क्षान्द्यत्वम् ।
 ल्यत्वम् । खिण्णत्वम् । कफकरत्वम् । गुरुत्वञ्च ।
 इति भावप्रकाशः ॥
 कार्मुकं, त्रि, (कर्म्म शीलं अस्य । कृत्वादित्वात् षः ।
 “कार्मुकाच्छीले” । ६ । ४ । १०२ । इति
 सूत्रानुसारेण निपातनात् टिञोपः । फल मन-
 पेक्ष्य कर्म्मसु प्रवृत्तः ।) कर्म्मशीलः । इत्यमरः ।
 ३ । १ । १८ ॥
 कार्मुक्यं, स्त्री, (कर्म्मैव इति । कर्म्मन् + “तदयुक्तत्वात्
 कर्म्मयोऽय” ॥ ५ । ४ । २६ । इति ष्यण् । कर्म्मणे
 हितमिति ष्यण् वा ।) मूलकर्म्म । इत्यमरः । ३ ।
 २ । ४ ॥ षोडश्यादिभ्येन यत् प्रासनोच्चाटन-
 स्तम्भनवशीकरादिकर्म्म तत् । इति भरतः ॥
 (यथा माघे । १० । ३७ ।
 “चाटु चाटतकसम्भमसां
 कार्मुकत्वमगमन् रमणेभु” ॥
 तथा च, काशीखण्डे ४५ । ६ ।
 “काचित्कार्मुक्यतत्त्वज्ञा काचित्मौक्तिकगुम्फिका” ॥)
 मन्वतन्वादिभ्येन यत् प्रासनोच्चाटन-
 स्तम्भनवशीकरादिकर्म्म तत् । इति भरतः ॥
 इति ष्यण् ।) कर्म्मठे त्रि । इति मेदिनी ॥
 कार्मुकः, त्रि, (कर्म्मया चित्रकर्म्मणा गिहंतः ।
 इति ठक् ।) विचित्रवस्त्रादि । (“कार्मुकं कर्म्मया
 चित्रेण निर्मितं यत्र निष्पन्ने पटे चक्रस्तिका-
 दिकां चित्रसूत्रैः क्रियते तत्कार्मुकमित्युच्यते” ॥)
 इति मिताक्षरा । (तथा च याज्ञवल्क्याः १।१८३ ।
 “कार्मुकं रोमवद्दे च त्रिशङ्कागच्छये मतः” ॥)
 कार्मुकं, स्त्री, (कर्म्मणे प्रभवतीति । “कर्म्मण्य